

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobců: a) **J. D.**, b) **M. D.**, proti žalovanému: **Městský úřad Třešť**, stavební odbor, se sídlem Revoluční 20, Třešť, v řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobcům bude po právní moci tohoto usnesení vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 4 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 21. 11. 2013 se žalobci domáhali

a) zrušení rozhodnutí č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU, ze dne 15. 7. 2011, kterým Městský úřad Třešť, stavební odbor, zastavil řízení o opatření na sousedním pozemku,

b) zrušení rozhodnutí č. j. KUJI 93546/2011 sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2, ze dne 3. 11. 2011, kterým Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, změnil rozhodnutí Městského úřadu Třešť, stavebního odboru, č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU, ze dne 15. 7. 2011, tak že na první straně text „rozhodnutí“ nahradil novým textem „usnesení“ a na první straně v druhém odstavci výroku usnesení původní text: „podle § 66 zák. č. 500/2004 Sb., spr. řád“ nahradil novým textem „podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) zák.500/2004 Sb., spr. řád, současném znění“, a ostatní části výroku potvrdil,

c) uložení povinnosti stavebnímu úřadu MěÚ v Třešti, vydat v zákonem stanovené době a v souladu se zákonem vykonatelné rozhodnutí ve věci č. j. 11677/2007-100/2007-44/2007-STU, o opatření na sousedním pozemku parc. č. 23135 a 2136 v k.ú. Třešť, spoluvlastníků B. A. a B. L., oba bytem U V. 1005 v T., za účelem zahájení montáže a úplné dokončení drátěného plotu oplocení plotu ve vlastnictví žalobce J. D. a M. D., oba bytem U V. 1010 v T., parc. č. 2133 a 2134 v k.ú. Třešť.

Věc byla krajským soudem vedena pod sp. zn. 30 A 110/2013. Část žaloby, kterou se žalobci domáhají ochrany proti nečinnosti Městského úřadu Třešť soud usnesením ze dne 13. 1. 2014, č. j. 30A 110/2013 – 33 vyloučil k samostatnému projednání (jedná se o nyní projednávanou věc, vedenou pod sp. zn. 30 A 20/2014). Usnesením ze dne 27. 3. 2014, č. j. 30 A 110/2013 – 36 Krajský soud v Brně odmítl žalobu proti rozhodnutí citovaným shora pod písm. b) (včetně předchozího prvostupňového rozhodnutí zmíněného v úvodu tohoto odůvodnění pod písm. a), které tvoří s tímto odvolacím rozhodnutím jeden celek), a to

postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť návrh na zahájení řízení byl podán opožděně.

V žalobě ze dne 21. 11. 2013 mj. uvedli, že dne 23. 10. 2006 podali jako stavebníci a spoluvlastníci nemovitostí parc. č. 2133 a 2134 v k.ú. Třešť písemné ohlášení na udržovací práce na oplocení – provedení podezdívky a výměny pletiva oplocení. Tento záměr ohlášení odsouhlasil žalovaný sdělením souhlasu bez námitek ze dne 30. 11. 2006, č. j. 5569/2006-342/2006-115/2006-STU. Navrhovatelé dále na žádost žalovaného požádali o zrušení sdělení souhlasu bez námitek, neboť měl být vydán neplatný souhlas, a to s tím, aby mohlo být vydáno nové platné rozhodnutí o souhlasu k provedení udržovacích prací. Následně bylo dne 2. 5. 2007 vydáno žalovaným rozhodnutí o opatření na sousedním pozemku č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU, kterým byla uložena povinnost spolumahajitelům sousední nemovitosti umožnit vstup pro žalobce na pozemek p. č. 2135 a 2136 pro opravu oplocení od 15. do 30. 5. 2007. Dne 20. 6. 2007 Krajský úřad Kraje Vysočina v rozhodnutí č. j. KUJI 41729/2007, sp. zn. OUP 214/2007 Ši-2 zrušil toto rozhodnutí žalovaného. Následně žalovaný dne 18. 2. 2008 vydal rozhodnutí o opatření na sousedním pozemku č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU, kterým byla opět uložena povinnost spolumahajitelům sousední nemovitosti umožnit vstup pro navrhovatele na pozemek v p.č. 2135 a 2136 pro opravu oplocení, a to v době od 17. – 31. 3. 2008. Dne 12. 3. 2008 se spolumahajitelé sousedních nemovitostí opět odvolali proti rozhodnutí žalovaného a tento dne 12. 11. 2008 vydal ve věci rozhodnutí pod č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU. Toto rozhodnutí žalovaného bylo opět k odvolání spolumahajitelů sousedních nemovitostí zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, č. j. KUJI 8195/2009, sp. zn. OUP 515/2008 Ši-2. Následně žalovaný dne 15. 7. 2011 vydal pod č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU rozhodnutí o zastavení řízení o opatření na sousedním pozemku. Toto rozhodnutí bylo k odvolání navrhovatelů změněno rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 3. 11. 2011, č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2 tak, že na první straně se původní text: „ROZHODNUTÍ“ nahrazuje tímto novým textem: „USNESENÍ“ a na první straně v druhém odstavci výroku usnesení se původní text: „Podle § 66 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád...“ nahrazuje tímto novým textem: „Podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v současném znění...“; ostatní části výroku usnesení Městského úřadu Třešť, stavebního odboru č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU ze dne 15. 7. 2011 byly odvolacím správním orgánem podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeny.

Žalobci namítali, že žalovaný neprokázal odůvodněnost zastavit řízení o opatření na sousedním pozemku, které žalobci žádali v souladu s ust. § 141 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“). Žalovaný zahájil řízení ve věci žádosti stavebníků o opatření na sousedním pozemku po uplynutí dvou roků od doby, kdy odvolací orgán Krajského úřadu Kraje Vysočina rozhodnutím č. j. KUJI 8195/2009, sp. zn. OUP 515/2008 Ši-2 ze dne 4. 2. 2009 zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného a věc vrátil zpět k novému projednání žádosti. Další kontrolu provedl žalovaný až dne 23. 2. 2011, přičemž žalovaný neprokázal odůvodněnost zastavit řízení o opatření na sousedním pozemku. Žalobci dále podrobně namítali nezákonnost jednotlivých shora citovaných rozhodnutí správních orgánů prvního i druhého stupně, jimiž nebylo rozhodnuto ve prospěch žalobců.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl pro opožděnost, neboť předmětné řízení bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 3. 11. 2011, č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2, rozhodnutí bylo doručeno žalobcům 14. 11. 2011, k tomuto dni rozhodnutí orgánů obou stupňů nabyla právní moci a stala se vykonatelnými. Jako další důvod pro odmítnutí či zamítnutí žaloby žalovaný uvedl, že jelikož bylo v předmětné věci vydáno pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, nelze správnímu orgánu ukládat, aby v takovém řízení vydal nějaké další či jiné rozhodnutí.

V doplňujícím procesním podání ze dne 11. 9. 2014 žalobci zopakovali, že žalovaný neprokázal odůvodněnost zastavení řízení o opatření na sousedním pozemku, odvolací orgán Krajský úřad Kraje Vysočina zneužil a překročil pravomoc úřední osoby, dopustil se závažného rozporu s ústavním pořádkem a Listinou, neprokázal zákonnou vykonatelnost a odůvodněnost rozhodnutí ze dne 3. 11. 2011, č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2, kterým potvrdil, ale neprokázal odůvodněnost zastavit řízení o opatření na sousedním pozemku. Ministerstvo pro místní rozvoj v závažném rozporu s ústavním pořádkem a Listinou neprokázalo zákonnou vykonatelnost a odůvodněnost rozhodnutí č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2 ze dne 3. 11. 2011, neprokázalo odůvodněnost zastavit řízení o opatření na sousedním pozemku. Žalobcům je upíráno právo na spravedlivé řízení v souladu se zákonem ve věci jejich žádosti o opatření na sousedním pozemku p. č. 2135 a 2136 v k.ú. Třešť. Žalobci jsou přesvědčeni, že vyčerpali všechny stanovené prostředky a jednali pouze v souladu se zákony, správní orgány se však dopustily nezákonného výkonu státní moci nezákonným rozhodováním. Žalovaný se dopustil nedůvodné nečinnosti, kterou žalobci považují za trvalou, přičemž tato je důvodem předmětné žaloby. Do současnosti jsou ve věci zainteresované správní orgány v nečinnosti, neboť pouze zákonný způsob výkonu státní moci je činností svěřené státní moci.

K předmětnému žalobnímu návrhu uvádí soud následující.

Předtím, než by soud mohl připustit žalobu k meritornímu projednání, má povinnost zabývat se mj. otázkou, zda byla podána včas.

Podle ust. § 80 odst. 1 a 2 s.ř.s. platí, že žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon; platí přitom, že zmeškání lhůty nelze prominout.

Z obsahu původní žalobou napadených správních rozhodnutí uvedených shora v úvodní části odůvodnění tohoto usnesení pod písm. a) a b) soud zjistil, že žalovaný obdržel dne 6. 4. 2007 žádost žalobců o uložení povinnosti spolujitelům nemovitosti U Vodojemu 1025 v Třešti umožnit vstup na pozemek p. č. 2135 a 2136 v k.ú. Třešť za účelem výměny a opravy konstrukce oplocení mezi p. č. 2133 a 2134 a p. č. 2135 a 2136, vše v k. ú. Třešť. Žalovaný v rámci tohoto řízení vydal postupně třikrát rozhodnutí o opatření na sousedním pozemku, kterými byla ukládána povinnost spolujitelům sousedních nemovitostí umožnit vstup pro žalobce na pozemek p. č. 2135 a 2136 v k. ú. Třešť. Tato rozhodnutí včetně rušících odvolacích rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina jsou popsána v úvodní části odůvodnění tohoto usnesení; soud na ně pro stručnost odkazuje. Poslední takové rozhodnutí

žalovaného bylo vydáno dne 12. 11. 2008 pod č. j. 1677/2007-100/2007-44/2007-STU, toto bylo shora již také citovaným rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 4. 2. 2009, č. j. KUJI 8195/2009, sp. zn. OUP 515/2008 Ši-2 zrušeno, přičemž odvolací rozhodnutí nabylo právní moci dnem 11. 2. 2009. Tato skutečnost byla zjištěna ze spisového materiálu vedeného žalovaným. Následně žalovaný již dalším rozhodnutím v předmětném řízení nerozhodl o uložení povinnosti umožnění vstupu na pozemek, nýbrž řízení zastavil postupem podle ust. § 66 správního řádu (rozhodnutí ad a) na straně 1 tohoto usnesení). Uvedené rozhodnutí pro nezákonnost napadli žalobci odvoláním ze dne 2. 9. 2011, přičemž k tomuto odvolání Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 3. 11. 2011, č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2 pouze nepodstatně změnil rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2011, jak je shora uvedeno, v dalším rozsahu (podstatném) toto rozhodnutí potvrdil. Na základě posledně citovaných rozhodnutí správních orgánů došlo k pravomocnému rozhodnutí o zastavení řízení v předmětné věci, přičemž posledně citované rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dnem 14. 11. 2011 (tato skutečnost je soudu známa z jeho činnosti v rámci projednání původní žaloby směřující proti tomuto rozhodnutí, vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 A 110/2013).

Jak vyplývá z ust. § 80 odst. 1 a 2 s.ř.s., lze žalobu úspěšně podat pouze ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správním orgánům nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Pro rozhodnutí v předmětném typu řízení je stanovena lhůta, a to v rámci ust. § 71 správního řádu, neboť stavební zákon ohledně řízení o opatření na sousedním pozemku nebo stavbě nestanoví lhůtu jinou, přičemž podle ust. § 192 tohoto zákona platí, že na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 71 odst. 1 správního řádu platí, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

Podle ust. § 71 odst. 3 písm. a) tohoto zákona platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz jeho rozsudek ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009 – 82) vyplývá, že pokud je rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc je mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí a pokud zároveň nelze vzhledem k rozsahu či charakteru vad, pro něž bylo předcházející rozhodnutí zrušeno, ve věci znovu rozhodnout bezodkladně, běží lhůta pro nové rozhodnutí správního orgánu podle § 49 odst. 2 správního řádu z r. 1967 (a obdobně podle § 71 odst. 1 správního řádu z r. 2004) znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí. Tímto zrušujícím rozhodnutím bylo odvolací rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 4. 2. 2009, č. j. KUJI 8195/2009, sp. zn. OUP 515/2008 Ši-2, které nabylo právní moci dne 11. 2. 2009. Žalovaný byl povinen znovu ve věci rozhodnout ve lhůtě 30, příp. 60 dnů od právní moci tohoto odvolacího rozhodnutí. Rozhodnutí však vydal až 15. 7. 2011 a došlo proto k nečinnosti. V době do jednoho roku ode dne uplynutí této lhůty stanovené zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí mohli žalobci úspěšně podat žalobu na

ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť žalovaný vydal další rozhodnutí ve věci až dne 15. 7. 2011, kterým předmětné řízení zastavil. Žaloba byla však podána žalobci ke Krajskému soudu v Brně osobně až dne 22. 11. 2013, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby, přičemž jak bylo shora uvedeno, ve smyslu ust. § 80 odst. 2 s.ř.s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout.

Na základě uvedených skutečností soud proto v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. byl nucen žalobu pro opožděnost odmítnout, neboť podle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li zákon jinak, soud návrh usnesením odmítne, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nad rámec shora uvedeného soud dále poznamenává, že v předmětné věci kromě včasného podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu mohli žalobci především uplatnit včasnou žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 3. 11. 2011, č. j. KUJI 93546/2011, sp. zn. OUP 384/2011 Ši-2, v jejímž rámci by se soud k příslušným žalobním námitkám zabýval žalobci tvrzenou nezákonností tohoto rozhodnutí, příp. jemu předcházejícího prvostupňového správního rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení. Takováto žaloba byla sice podána, ale soudem nemohla být pro její opožděnost meritorně projednána (viz shora již citované usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 30 A 110/2013 – 36).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení soudního poplatku za zahájení řízení oběma žalobcům vychází z ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), podle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Každý z žalobců zaplatil na soudním poplatku částku 2 000 Kč, tato částka jim bude po právní moci tohoto usnesení z účtu soudu vrácena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. 11. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu